

sætte ønsker og forslag vedrørende uddannelsen.

Stk. 5. De nærmere regler for nævnets virksomhed fastsættes af indenrigsministeren. Udgifterne i forbindelse med nævnets virksomhed afholdes af statskassen.

Kapitel VI.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

§ 14.

Enhver, der har opnået bevis som autoriseret sygeplejerske i medfør af bestemmelserne i lov nr. 140 af 26. april 1933 om autoriserede sygeplejersker, eller som ved nærværende lovs ikrafttræden udøver virksomhed som sygeplejerske, er uanset bestemmelserne i § 1 berettiget til at betegne sig som sygeplejerske.

§ 15.

Personer, der ved denne lovs ikrafttræden eller senere opfylder de i § 2, stk. 1, i lov nr. 140 af 26. april 1933 om autoriserede sygeplejersker omhandlede betingelser for at opnå bevis som autoriseret sygeplejerske,

kan uanset bestemmelserne i denne lovs § 2 autoriseres som sygeplejerske, når pågældende inden 5 år efter lovens ikrafttræden indgiver ansøgning derom.

§ 16.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. april 1956.

Stk. 2. Fra samme tidspunkt ophæves lov nr. 140 af 26. april 1933 om autoriserede sygeplejersker, jfr. lov nr. 133 af 30. marts 1942 og lov nr. 286 af 18. juni 1951 § 14.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler vedrørende lovens gennemførelse.

Stk. 4. Regeringen bemyndiges til efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kongelig anordning at sætte nærværende lov i kraft på Færøerne med de ændringer, som følger af øernes særlige forhold. For Færøernes vedkommende gælder indtil videre lov nr. 140 af 26. april 1933 om autoriserede sygeplejersker med ændringer ved lov nr. 133 af 30. marts 1942 og lov nr. 286 af 18. juni 1951.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet på grundlag af en betænkning afgivet i april 1954 af det af indenrigsministeriet nedsatte udvalg vedrørende sygeplejerskemangelen („Betænkning om uddannelse af sygeplejersker m. m.“ — København 1954). Udvalget, der blev nedsat i februar 1946, og som i 1949 afgav en betænkning om afhjælpning af den akutte sygeplejerskemangel, bestod af repræsentanter for indenrigsministeriet, sundhedsstyrelsen, dansk sygeplejeråd, den almindelige danske lægeforening, sygehusforeningen i Danmark, foreningen af sygehusinspektører samt Københavns kommunes sygehusadministration.

Udvalget finder, at de nugældende regler om sygeplejerskers autorisation og forhold iøvrigt, der findes i lov nr. 140 af 26. april 1933 om autoriserede sygeplejersker med ændringer ved lov nr. 133 af 30. marts 1942 og lov nr. 286 af 18. juni 1951, ikke længere kan betragtes som tilfredsstillende på alle punkter. Der foreslås derfor en række ændringer i forhold til den hidtil gældende lovgivning.

Da der nu, 20 år efter at loven om autoriserede sygeplejersker blev til, praktisk taget ikke længere findes sygeplejersker i virksomhed, der ikke er

autoriserede af sundhedsstyrelsen, har man ikke fundet anledning til at opretholde den for den nuværende lov gældende begrænsning til autoriserede sygeplejersker. Man foreslår således, at betegnelsen sygeplejerske — men derimod ikke det at pleje syge — skal være forbeholdt autoriserede sygeplejersker, medens disse under den nuværende ordning kun har eneret til betegnelsen autoriseret sygeplejerske. Betingelserne for at opnå autorisation foreslås ændret som følge af udvalgets forslag til omlægning af sygeplejerskeuddannelsen. Regler for sygeplejerskeuddannelsen skal gives ved en gennem indenrigsministeriet udvirket kongelig anordning, og der foreslås oprettet et sagkyndigt uddannelsesnævn på mindst 5 og højst 10 medlemmer, der skal være rådgivende for sundhedsstyrelsen i spørgsmål vedrørende sygeplejerskeuddannelsen, og som i samarbejde med sundhedsstyrelsen skal virke for, at uddannelsen kommer til at svare til de krav, der til enhver tid må stilles.

Ved opbygningen af forslaget har man iøvrigt fulgt princippet i bekendtgørelse nr. 236 af 9. august 1955 af lov om udøvelse af lægegerning og lov nr. 90 af 31. marts 1953 om udøvelse af jordemodergerning,